

lig Formindskelse af de heromhandlede direkte Skatter.

Forholdenes Udvikling siden April 1922 og da specielt Kronens Stigning i Guldværdi i Løbet af 1925 og 1926 og de dermed følgende vanskelige Forhold for store Dele af Landets Erhvervsliv mener Mindretallet burde medføre, at den i 1922 nærede Forventning om en Nedsættelse af de direkte Skatter ved en Revision af Loven blev imødekommet, og det saaledes, at alle Skattesatser saavel vedrørende Personer som Selskaber nedsættes.

Det af Finansministeren forelagte Lovforslag imødekommer ikke dette Ønske, ja, giver endog ifølge Oplysninger i Flertallets Bemærkninger en forøget Skattebyrde paa 10 Mill. Kr. Forslaget maa alene af den Grund anses for ganske utilfredsstillende.

Bortset fra, at det af Finansministeren stillede Forslag med Hensyn til Ændringer i § 1 og § 8, saaledes som nævnt, i Stedet for at give en almindelig Skattelettelse tværtimod vil medføre en forøget Skattebyrde, kan Mindretallet vel billige, at Fradragene for Familieforsørgere og Enkeltpersoner føres helt igennem, ligesom det kan billige en Tendens gaaende ud paa, at de faste Fradrag formindskes og Børnefradragene forhøjes, en Omlægning, som dog finansielt bør hvile i sig selv, men i øvrigt maa Mindretallet anse en Række af Lovforslagets Hovedbestemmelser som en væsentlig Forringelse af den gældende Lov.

Mindretallet maa saaledes bestemt modsætte sig:

- 1) Bestemmelserne i Lovforslagets Punkt 25, hvorefter Skatter kun delvis maa fradrages ved Beregning af den skattepligtige Indkomst, hvilket betyder en væsentlig Skatteforhøjelse og det paa en ganske urationel Maade.
- 2) Bestemmelserne i Lovforslagets Punkt 70, hvorefter den direkte Skat skal kunne forhøjes ved Bevilling paa de aarlige Finanslove.

Bestemmelserne i Lovforslagets Punkt 15, hvorefter Husleje i egen Bolig i visse Tilfælde skal beregnes af en tabt Formue, maa Mindretallet anse for ganske ubillige.

Bestemmelserne i Lovforslagets Punkt 16, hvorefter Goodwill under alle Omstændigheder skal beregnes som Indtægt, maa Mindretallet anse for en skatteteknisk Urimelighed.

Oprettelse af Overskatteraad med de samme i Lovforslaget givne Opgaver, specielt som Klageinstans, maa Mindretallet anse for en Foranstaltning, som vil blive bekostelig for Staten, upraktisk og tids-spildende for Skatteyderne.

Af de Ændringer, som Flertallet foreslaar, kan Mindretallet tiltræde Nr. 8, hvorefter Bestemmelsen om, at en Forhøjelse af de direkte Skatter kan ske ved Bevilling paa de aarlige Finanslove, udgaar, men dette er ogsaa den eneste virkelige Forbedring af Lovforslaget, idet man maa anse en Bestemmelse om, at betalt Formueskat ikke maa fradrages den skattepligtige Indkomst, hvilket betyder en generel Forhøjelse af Formueskatten, som lige saa principielt forkastelig som Bestemmelsen om, at betalte Skatter ikke fuldt ud maa fradrages den skattepligtige Indkomst, og de øvrige Ændringsforslag maa anses for mindre betydende.

Af det anførte vil forstaaes, at Mindretallet finder Lovforslaget, baade som det er forelagt, og som det vil blive med Flertallets Ændringer, for ganske utilfredsstillende, dels fordi det ikke giver den almindelige Nedsættelse af Skatten, som ved en Revision maa kræves, dels fordi væsentlige Enkeltheder maa anses for forkastelige.

Under disse Forhold har Mindretallet anset det for formaalsløst at stille Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, men indskrænker sig til at indstille Lovforslaget til Forkastelse, idet man samtidig ønsker at udtale, at der ved Finanslovsforslagets tredie Behandling, saafremt den finansielle Balance paa nogen Maade tillader det, ved Bevilling — i